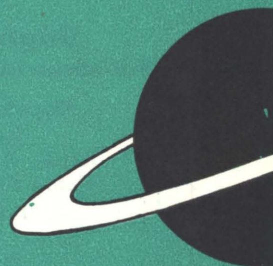
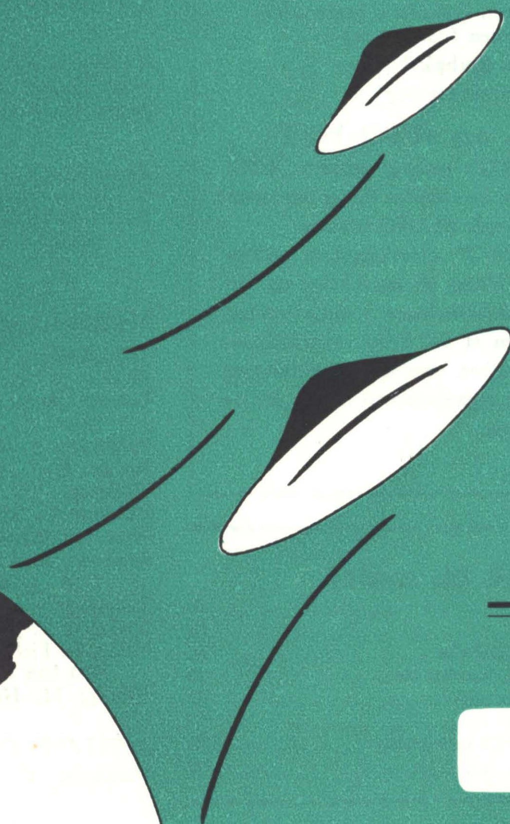
UFO NYT

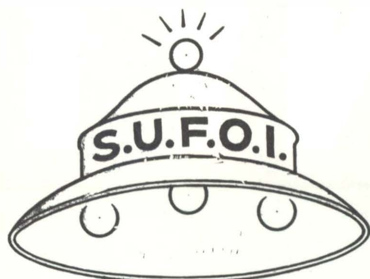

S. U. F. O. I.

April 1963

Pris 2,00 kr.
Incl. oms.

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-Investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 516 75

Pris 24 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Dalgårdsparken 20 - Lynge - Tlf. 283
Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.
Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby, tlf. Am. 360.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, tlf. 09 119920.
Arkiv: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhvn. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Repræsentanter for København.
John Petersen, Sophus Falcks Alle 13, Dragør.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Fyn:
Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.
Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf. (03 626) Borup 101.

Kontaktgrupper pr. 1. april 1963

JYLLAND:
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Esbjerg: Axel Christensen, Niels Juelsgade 4, telf. 5825.
Fredericia: P. M. Frederiksen, Chr. Richardsvej 11A.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508. — Privat telf. 8298.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: M. Holbech, Sjællandsgade 12, tlf. 3410.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Fortsættes på bagsiden

 AKTUELT

KONGRESSEN

Adamskis deltagelse i SUFOIs kongres er nu sikret. Vi har samtidigt den store glæde at kunne byde vore medlemmer på endnu en stor nyhed. Det er lykkedes SUFOI at få tilsagn fra den franske videnskabsmand, professor Marcel Homet, om at han kommer og taler på kongressen sammen med Adamski. Se omtalen af antropologen og etnografen Marcel Homet andetsteds i bladet!

Det er første gang, at de to mænd mødes — professor Marcel Homet, som har beviser for forhistorisk forbindelse med Venus, og George Adamski, som påstår at have nutidig kontakt med mennesker fra samme planet. Er der nogen forbindelse mellem årsagen til de to mænds påstande?

Man kan vist roligt sige, at det er en enestående oplevelse, der her bliver SUFOIs medlemmer til del.

Søndag den 5. maj vil derefter forme sig således:

Klokken 09,00 er der adgang til mødelokalet, hvor kontaktudvalgets medlemmer og Adamski vil være til stede, Indtil klokken 11,30 er der så lejlighed for interesserede til at sludre sammen, knytte nye forbindelser og stille spørgsmål, man gerne vil have besvaret. Vi tænker ved denne fremgangsmåde særlig på de af vore medlemmer, som kommer fra Finland, Sverige, Norge og steder i Danmark, hvor det er nødvendigt at ankomme til Fredericia dagen før.

Fra klokken 11,30 til 12,30 er der frokostpause, hvor medlemmerne selv sørger for frokost — Teaterrestaurationen er forberedt på, at der kommer bestillinger.

Klokken 12,30 begynder kongressen med et indledende foredrag ved H. C. Petersen.

Klokken 13,00 holder professor Marcel Homet et foredrag, som er ledsaget af 100 lysbilleder.

Klokken 15,30 til mødets slutning taler Adamski og besvarer indkomne spørgsmål.

Husk venligst at indsende spørgsmål til hovedkvarteret i Sunds inden mødedagen og husk også at indbetale Deres bidrag til Irma Andersen på giro 1177 25 allersnarest og senest inden den 10. april.

Mød op i god tid — klokken 12,25 lukkes dørene, og kommer De senere, går De glip af det, der er gået forud,og De generer såvel foredragsholderen som tilhørerne.

OBS: Der har været overvældende mange forespørgsler om tilladelse til at opstille båndoptagere, og vi har i hvert enkelt tilfælde givet tilladelse. *Disse tilladelser tilbagekaldes hermed,* idet det ikke er hverken teknisk muligt eller hensigtsmæssigt at opstille så mange båndoptagere. Der vil altså ikke blive givet tilladelse — heller ikke selv om De af vanvare skulle komme til at tage Deres båndoptager med!!

SUFOI lader opstille en båndoptager, og bånd kan så bestilles mod betaling af fremstillingsprisen + et mindre gebyr.

Der vil efter kongressen blive udgivet et ekstra nummer af UFO-NYT, udelukkende omhandlende kongressen. Nærmere herom fremkommer senere!

På gensyn i Fredericia den 5. maj! *HC.*

Bustransport til kongressen

Der vil blive forsøgt arrangeret bustransport fra København til Fredericia d. 5. maj med et af de store buskompagnier. Forudsætningen er, at minimum 30 deltagere skaffes. I så fald kan prisen bringes ned på kr. 55,00 pro persona inklusive færgebillet. Bussen vil komme til at gå fra København på et nærmere angivet tidspunkt om morgenen, og vil forlade Fredericia umiddelbart efter kongressen. Tilmelding må ske til Rapportcentralen inden den 15. april. *ej.*

Man må spørge om, hvorfor man vil skabe kontakt med andre kloder, når man ikke engang kan holde kontakten vedlige her på Jorden.

(Overrabiner Marcus Melchior).

Professor Marcel Homet

Professor Marcel Homet blev født i Frankrig i 1897. Efter en overgang at have undervist i klassisk arabisk måtte han i 1940 flygte for tyskerne.

Han har tilbragt 15 år på det afrikanske kontinent, hvor han har besøgt landene omkring Middelhavet og studeret deres kulturer. Han studerede også pygmæerne og de nu berømte klippe-indskrifter og mønstre i Sahara. I 1940 kom han via USA, Haiti og Venezuela til Brasilien, hvor han endelig slog sig ned, og hvorfra han blev sendt ud på en videnskabelig ekspedition til de vældige områder omkring Amazonas i det arkæologiske center i Sydamerika. Faktisk er han den første videnskabsmand, som systematisk har søgt efter og opsporet de fleste af de forbløffende mysterier om den længst forsvundne civilisation Atlantis.

Om en stor ekspedition og dens forbløffende resultater beretter han i bøgerne „Solens sønner“ og „På sporet af solguderne“. I et brev til hr. Hubert Maltaner skriver han ifølge UFO-Nachrichten bl. a.:

„Selv om jeg støder teorien om fortiden temmelig meget, må jeg sige, at jeg aldrig har grebet Adamski i at sige en usandhed.

Jeg er overbevist om, at jordmenneskene fra de tidligste tider har kunnet bevæge sig til Venus og overalt i universet, som de ønskede det. På den anden side, hvorfor skulle venusianerne og mennesker fra andre planeter ikke kunne komme for at iagttage, hvad menneskene foretager sig på Jorden?

Jeg læste Adamskis bog inden offentliggørelsen af min egen bog og var overrasket over at finde de samme symboler blot i en anden orden. Kun ovalen er fuldstændig identisk med den i Adamskis bog. De øvrige symboler fandt jeg på min ekspedition, men de var skilt, og jeg har kun bragt dem sammen med ovalen for at vise, at jeg har fundet alle disse ens symboler i Amazonasområdet. De dybt i klipperne indgraverede symboler må være 10.000 år eller mere, for forvitringen i symbolerne er den samme som på resten af klipperne. De kan dog også være endnu ældre, måske 20.000—30.000 år.

Jeg har ingen direkte interesse i flyvende tallerkener, de er ikke mit område. Når de imidlertid eksisterer, kan jeg bevise, at der har eksisteret civilisationer, der havde kendskab til flyvning og uden tvivl kendte atombomben, hvis virkninger fuldstændig ødelagde deres civilisationer.“

Professor Marcel Homet er i dag generaldirektør for „Museet om det amerikanske menneske“ i Brasilien, samt medlem af forskellige videnskabelige selskaber. *HC.*

Sommerlejren!

Planerne for sommerlejren omtalt i sidste nummer af UFO-NYT er nu så langt fremme, at tilmelding modtages i hovedkvarteret i Sunds.

I lejren kan deltage unge piger og mænd i alderen 15—20 år. Det er dog i denne første lejr en betingelse, at ansøgeren eller vedkommendes mor eller far er medlem af SUFOI, eller at et medlem af SUFOI anbefaler deltagelsen.

Programmet, der dagligt løber fra kl. 06,00—24,00, er delt mellem pligter, foredrag, ture i naturen, badning, afslapning, hygge og mørkeobservationer.

Lejren foreståes af Jytte og H. C. Petersen med hjælp af 3 andre par, således at der under hele opholdet vil være 8 ældre medlemmer i lejren.

Prisen for de 9 dage er 75 kroner alt inclusive.

Oplysning om telte kan medbringes, bedes afgivet sammen med tilmeldingen. Sovepose og toiletsager herunder sæbe og to håndklæder skal medbringes.

Yderligere oplysninger vil tilgå hver enkelt, når tilmelding modtages. *H.C.*

Teknisk aktuelt

Ought to be translated.

I. *Coopers rumflyvning* er udsat til midten af maj, da man vil foretage nogle forbedringer af den 120 tons tunge Atlas-raket. Han skal kredse 22 omgange omkring Jorden på 34 timer i ca. 200 km's højde. Medens han er i kabinen, skal han ligesom de russiske kosmonauter TV-filmes, og billederne vil blive udsendt bl. a. af Danmarks TV. Han har følgende opgaver:

1. At tømme sin kabine for luft under 17. omgang for at prøve sin rumdragt. Senere astronauter skal jo bl. a. forlade deres kabiner.
2. Måle lufttætheden ved at lade en orange ballon 1 m/diam. slæbe 30 m efter sig.
3. Bedømme afstande ved at betragte en lille „blinklys"-drabant, der udkastes fra Merkur-kapslen.

II. *Månen:* Den 330 kg tunge Ranger 6 er udsat til sommeren grundet fiaskoerne med Ranger 1—5. Man ønsker at rette alle fejlene først.

III. *NASA har følgende program:*

1. Landsætning af to mand på Månen: februar 1968.
2. Månebase bygges: 1970—72.
3. Planeten Mars omkredses: 1974. Herunder antagelig besøg på de to (kunstige?) Mars-måner.
4. Planeten Venus omkredses: 1975.
5. Landing på Mars: 1983 (Man vil først til Mars, da det er lettest at lande dér, grundet den ringe tyngdekraft, (1/3 af Jordens).
6. Landing på Venus: 1985.

IV. *Venus.* Efter en nøje analyse af Mariner 2's resultater er man kommet til følgende resultater:

1. Temperaturen på *overfladen* er 400° C. +÷ 50° C.
2. Der er kun meget lidt vanddamp i atmosfæren.
3. Skyerne befinder sig imellem 40 og 70 km's højde og er 20—50 km tykke. De har på oversiden en temperatur på ÷38° C. På undersiden af skyerne, ca. 40 km oppe er temperaturen +80° C.
4. Planeten har ingen tæt atmosfære.
5. Temperaturen på overfladen er ens på nat og dagsiden, grundet voldsomme storme. I nærheden af Venus' sydpol var der dog et ejendommeligt koldt område i skyerne, hvor temperaturen var nede på ÷60° C.

V. *Mars:* Mars 1 var den 1. marts 78,6 mill. km fra Jorden. Alt vel. Den har opdaget et 3. van Allen bælte omkring Jorden.

(F. P.) *H. S.*

Man griber sig undertiden i at længes efter dengang, da man kunne kikke stjerner uden at skulle spekulere på, om der derude lever mennesker, der måske er klogere end vi.

Rumteknik og viden

III

Kosmiske hastigheder

Ought to be translated

Sidste gang beskæftigede vi os med raketmotorer og de enorme kræfter, vi ønsker udviklet. Hvorfor og til hvad, skal vi bruge disse enorme energimængder? Lad os engang betragte solsystemet. Planeterne bevæger sig alle omkring Solen i baner, hvis form er elliptisk, og i disse baner foregår bevægelsen med en hastighed, der er nøje afpasset efter den pågældende planets afstand til Solen. Jordens bane er groft taget en cirkel med en radius på omkring 150 millioner km, og i denne bane bevæger Jorden sig med en gennemsnitshastighed på 30 km/sek. Når Jorden er nærmest ved Solen (Periheliet) er dens hastighed lidt mere end 30 km/sek., og når den er fjernest fra Solen (Apheliet) lidt mindre end de 30 km/sek. Det der holder solsystemet sammen er Solens tiltrækningskraft, og det der holder planeterne i deres baner og forhindrer, at de trækkes helt ind mod Solen, er de hastigheder, de bevæger sig med i de respektive baner.

Når vi ønsker at opsende en satellit, er det ganske de samme forhold, der gør sig gældende. Vi skal overvinde Jordens tyngdekraft. Dette tyngdefelt er indrettet således, at det er stærkest ved jordoverfladen og bliver så svagere jo længere vi kommer ud i rummet. For at komme fri af Jordens tyngdefelt kræves der i de forskellige afstande en ganske bestemt hastighed. Problemet er ikke så vanskeligt. De kan gøre et forsøg næste gang, De kommer i nærheden af en rullende trappe, men De skal prøve at bevæge Dem modsat trappen. Der vil ske følgende:

1. Hvis De bevæger Dem med en hastighed, som er mindre end trappens, vil De hele tiden blive ført tilbage til udgangspunktet.
2. Hvis Deres og trappens hastighed er lige store, vil De blive stående på samme sted.
3. For at komme nedad må De bevæge Dem med en hastighed, der er større end trappens.

På samme måde er det med satellitter. Hvis vi sender en raket af sted med en hastighed under 7,9 km/sek., vil den efter at have beskrevet en bue, der meget ligner en parabel, falde tilbage mod Jorden (de to første amerikanske astronauters rumtur).

Hvis raketten når op på hastigheder lidt over 7,9

km/sek., vil den ikke falde tilbage til Jorden, men cirkle rundt om den. Dette kaldes cirkulær kosmisk hastighed. Det er den eneste hastighed, der er nødvendig for at sende kunstige jorddrabanter op i en bane.

Forøger vi hastigheden, vil raketten ikke længere følge en cirkulær bane, men en elliptisk bane, og jo større hastigheden er, des mere aflang bliver ellipsen. En hastighed på 11,1 km/sek. giver raketten en bane, som er en meget aflang ellipse. På den måde kan vi gøre ellipsen så lang, at den når Månen. Alle de elliptiske hastigheder (fra 7,9 — 11,1 km/sek.) er samlet i en gruppe, der betegnes: „Den første kosmiske hastighed".

Ved en hastighed på 11,2 km/sek. når raketten op på det, der kaldes „Den anden kosmiske hastighed", eller parabel-hastigheden, fordi banen i dette tilfælde bliver en parabel. Vi er med denne hastighed i stand til at nå til Månen og længere ud. Undertiden kaldes hastigheden også undvigelseshastigheden, fordi det er ved denne hastighed, raketten slipper fri af Jordens tiltrækningskraft. Til sidst har vi den hyperbolske kosmiske hastighed. Den ligger over 11,2 km/sek. og bliver gradvis til „Den tredie kosmiske hastighed", hvor raketten kan forlade vort solsystem.

Nu må vi blot ikke tro, at en raket fortsætter med den kosmiske hastighed, vi har givet den i starten. Efterhånden som raketten kommer længere bort fra Jorden, mister den fart som følge af Jordens tiltrækningskraft. Når den er 1500 km ude, er dens hastighed faldet til 10 km/sek., ved 10000 km er den faldet til ca. 3,5 km/sek., og jo længere vi kommer ud, des mindre bliver rakettens hastighed.

Dette var lidt om hastigheder og grunden til, at vi ønsker at gøre raketterne så kraftige som muligt. Vi skal senere behandle Ruslands måneraket og den amerikanske Venus-sonde.

Frank Pedersen

Sovjet - fiaskoer

Ought to be translated.

Medens rumsonderen Mariner II 1. november var sikkert på vej til Venus, og alt fungerede, som det skulle, afslørede USA, at Sovjet Unionens anstrengelser for at nå ud til jordens nærmeste naboer i sandhed havde været skuffende.

Ifølge administrator i NASA, James Webb, har russerne 6 gange forsøgt at nå til Venus og Mars med rumsonder, hvori var anbragt videnskabelige apparater. Kun én nåede ind i sin bane, men dens apparater ophørte med at sende mindre end 3 uger efter, de var sat i gang, og forsøget må betragtes som en videnskabelig fiasko.

Russerne prøvede at nå til Mars den 10. og 14. oktober 1960, men ingen af sonderne nåede op til deres omløbsbane omkring jorden. To forsøg mod Venus blev iværksat den 4. og 12. februar 1961. Den første, som af russerne blev beskrevet som en „rumstation" og som vejede 14.300 eng. pund, nåede kun op i en omløbsbane og kunne ikke frigøres for Jordens tiltrækningskraft. Den anden blev med held anbragt i en bane, der skulle føre den forbi Venus i en afstand af 62000 miles, men dens signaler standsede kort tid efter afsendelsen.

De seneste russiske planetskud blev affyret den 25. august og den 1. september 1962, da russerne igen forsøgte at sende en satellit mod Venus. Begge raketter nåede Jordbanen, men ingen af dem var i stand til at frigøre sig fra denne Jordbane og komme ind i en bane om Venus.

I alle 6 forsøg stolede russerne ifølge Webb, på en 4-trins raket. De første tre trin skulle føre det **sidste trin samt sonden med apparaturet i en bane** om Jorden. Dette sidste led blev det tilladt at „sejle" næsten en hel tur rundt om Jorden. før tændingen, som bragte det ind i den korrekte bane omkring Venus, fandt sted over Afrika.

Størstedelen af USA's efterretningsvæsen var klart optaget af den verdensomspændende eftersporing i i rummet og det elektroniske lyttesystem, der blev opretholdt af USA, men der var een fængslende oplysning i Webbs beretning, som kunne være opnået ved hjælp af andre metoder. Kommenterende affyringen den 25. august meddelte Webb, at satellitten var bestemt til at skulle nå Venus den 7. december, en uge før den amerikanske Mariner II, som blev affyret 2 dage senere. „Det viser sig, at den normale flyvetid på 112 dage fra denne dato med vilje var nedsat til 104 dage ved at spare på vægten af rumfartøjet", sagde han. Skønt konstateringen af Sovjets ufejlbarlighed i rummet længe er blevet betragtet

som en myte af observatører med adgang til tips fra officielle kilder, er det ikke desto mindre en tilfredsstillelse, at USA til slut har overgået russernes rumbestræbelser. Det er imidlertid vanskeligt at forstå, hvorfor det har taget så lang tid at bringe denne oplysning til offentlighedens kendskab, og hvorfor den samme politik ikke udstrækkes til andre områder af det russiske rumprogram.

Måske det mest fornøjelige træk i den amerikanske offentliggørelse var en russisk talsmands svar, da han i udenrigsministeriet blev spurgt ud om de sørgelige russiske resultater i rumkapløbet. Idet han øjensynligt glemte de russiske propagandisters ivrige optagethed med hensyn til amerikanske fiaskoer svarede han: „Vi kan ikke forstå, hvorfor alle er interesseret i dette spørgsmål. Det er ikke så vigtigt, om der har været fiaskoer eller ikke, når videnskaben i Sovjet-Unionen gør så vidunderlige fremskridt, og vore successer bliver anerkendt verden over".

Cosmic Newsletter. *Svend Larsen.*

Anset videnskabsmand mener, at rumvæsener har besøgt jorden

Ought to be translated.

„Jorden er sandsynligvis blevet gæstet af væsener fra en højere udviklet civilisation fra det ydre rum." Udtalte den anerkendte astronom ved Californiens Universitet, dr. Carl Sagan fornylig i Det amerikanske Raket Selskab. Dr. Sagan hævdede desuden, at Jorden måske er blevet gæstet mange gange af forskellige galaxtiske civilisationer, og at der muligvis opretholdes en base for sådanne besøg. Den skjulte side af Månen, sagde han, ville være en rimelig beliggenhed.

På grund af sin imponerende baggrund og sit udstrakte forskningsarbejde, har dr. Sagans mening vægt hos mange videnskabsmænd. Han er medlem af Rumbiologisk Rådgivnings Komité, NASA (National Aeronautic and Space Administration); Exbiologisk Komité og Studie Gruppe for Planetariske Atmosfærer; National Akademiet for Videnskab og De væbnede Styrkers afdeling for undersøgelser af liv udenfor Jorden. Han er dimitteret fra Chicagos Universitet og har en videnskabelig magistergrad foruden at være dr. phil. i astronomi og astrofysik.

Efter sin udtalelse angående gæster fra rummet blev dr. Sagan spurgt, om han troede på flyvende tallerkener.

— Jeg tror, der findes uidentificerede objekter, sagde han, men han antydede ikke noget om, hvor han mente, de havde deres oprindelse.

I lighed med andre ledende videnskabsmænd mener dr. Sagan, at der findes liv vidt omkring i universet, og at der findes racer, som er os langt overlegne. Han mener også, at når en eller anden civilisation når vort nuværende stade, vil denne race enten ødelægge sig selv i løbet af få årtier — ved atomkrige eller på anden vis — eller også vil den lære at eksistere uden krige. I sidste fald, siger han, vil sådanne højtudviklede racer uundgåeligt give sig i lag med at udforske rummet, og det er sådanne racer, der sandsynligvis har gæstet Jorden.

I en konference om måneudforskning udtalte dr. Sagan, der var mødt som repræsentant for Det Californiske Universitets Astronautiske Departement, at organisk liv muligvis kunne eksistere under Månens overflade. Han advarede Amerika og Rusland om, at måneraketter kunne reducere chancen for at finde den form for liv. Han havde tidligere udtalt, at der var mulighed for, at der kunne være liv på kæmpe-planeten Jupiter, dog antydede han intet om, at det ville være liv i den form, vi kender det.

I sin henvendelse til Det Amerikanske Raket Selskab udtalte dr. Sagan, at udforskning af det ydre rum ville kræve „stjerneskibe", sandsynligvis på størrelse med en atomdrevet undervandsbåd, og at de skulle bygges i banen ved anvendelse af hydrogen-fussion ramjet maskiner, og at de skulle kunne rejse med en hastighed der nærmede sig lysets — 186.000 miles pr. sekund. *NICAP okt./nov. 1962*

(F.P.)

Cosmic Science

Spørgsmål nr. 92:

Jeg har hørt om personer, som påstår at kunne arrangere et møde med rummennesker når som helst. Er dette muligt?

Svar:

Det er min overbevisning at alle sådanne påstande ikke er andet end postulater, mange med forbigående gevinst for øje. Så vidt det er mig bekendt, er det umuligt for nogen at arrangere en personlig kontakt med de besøgende på noget tidspunkt.

Hvis disse personer hentyder til en eller anden slags „mystisk kontakt", er det en anden sag. Imidlertid forstår jeg, fra de informationer jeg har modtaget, at det er virkelige kontakter med et rummenneske, man refererer til. Sådanne påstande er intet andet end grov spøg med oprigtige mennesker — det kan jeg ikke på nogen måde støtte.

Hvis det var muligt for mig at garantere en personlig kontakt eller blot en god observation, kunne jeg have været en meget velhavende mand i dag. Jeg har nemlig, siden jeg mødte Orthon første gang i 1952, modtaget tillokkende tilbud rundt om fra verden for en af eller begge mulighederne. Selv om jeg fortsat mødes med rummenneskene ret ofte, må jeg imidlertid helt ærligt vedgå, at jeg ikke på forhånd kan sige nøjagtigt hvordan eller hvor, sådanne møder vil finde sted.

HC. *GA.*

Åndeligt korstog for overlevelse

2. del

Resultater af prøvesprængninger

I 1952, da jeg første gang mødte en mand fra en anden planet, blev advarslen angående resultaterne af alt for mange prøvesprængninger givet. På siderne 198 og 199 i „Flying Saucers Have Landed" (skrevet med Desmond Leslie som medforfatter, udgivet af T. Werner Laurie Ltd., London, 1953) kan disse tidlige advarsler findes. Dog ignorerede offentligheden disse advarsler på samme måde, som den i dag ignorerer den øjeblikkelige fare; jeg vil derfor fremkomme med yderligere nogle få detailler fra bogen.

„Da jeg spurgte ham, hvorfor de kom til vor jord, lod han mig forstå, at deres komme var venligtsindet. Dernæst, at de var bekymret over de udstrålinger, der udgår fra vor planet. Jeg forespurgte, om denne bekymring skyldtes eksplosionerne fra vore bomber med de deraf følgende enorme, radioaktive skyer. Han forstod straks mit spørgsmål og nikkede bekræftende. Men jeg pressede på og ønskede at vide, om det medførte nogen fare for os jordboere, og om det indvirkede på ting i rummet. Han gjorde mig forståelig — ved med hænderne at tilkendegive, at han tænkte på de skyformationer, der dannes efter kernevåbenforsøg — at efter alt for mange sådanne eksplosioner, ville det være tilfældet. Derefter, for yderligere at forklare sig, rørte han først ved mig, derpå ved en lille ukrudtplante, der voksede i nærheden, pegede derpå på selve jorden, og betegnede med en stor bevægelse med hænderne og med andre fagter, at alt for mange „knald" ville ødelægge alt dette."

En oplysende artikel fremkom i This Week Magazine for 10. juni 1962. Den var skrevet af nobelpristageren dr. Herman J. Muller, der i artiklen, som han kaldte: „Lad os se sandheden om kernevåbenforsøgene i øjnene", havde dette at sige om den radioaktive strålings virkninger på arveligheden.

Kernevåbenforsøgene, både vore egne og russernes, vil før eller senere resultere i leukæmi, knoglekræft og andre afskyelige sygdomme hos den nulevende befolkning. Ligeledes vil mange tusinde tilfælde af arvelighedsdefekter vise sig i løbet af næste generationer. For hver ny strålingsmængde, der modtages, bliver muligheden for at dø i en tidligere alder større. Fordi både de somatiske (legemlige) og de arvelighedsbetonede defekter er skjulte, eller kun langsomt udvikles, kan de ikke individuelt ført tilbage som hidrørende fra den bestråling, vi i dag er udsat for. Den skade, senere generationer bliver påført, vil sandsynligvis blive meget større end den, der påføres mennesker direkte i dag.

Prøvesprængningerne er ikke sikrere for russerne, end de er for os. Efter at Sovjet-Unionen den 30. oktober 1961 sprængte sin 65 megaton bombe, svarede førsteminister Krushchev på de verdensomspændende protester ved at affærdige dem som værende „hysteriske". Jeg er ikke enig med ham. De er meget virkelige også for hans eget folk.

Den gift, der pumpes ud i luftrummet af russerne farer ikke over Sovjet Unionen for kun at angibe Amerika. Tværtimod, Rusland vil sandsynligvis komme til at lide mest på grund af nedfaldet fra sine egne bomber. Der er blevet koncentreret så meget nedfald i det område, hvor russiske prøvesprængninger finder sted, at russerne vil mærke eftervirkningerne fra dem meget længere; end vi vil.

„Nej", siger Dr. Linus Pauling, „denne umoralske handling, bombesprængningerne er, må afskaffes i denne verden" (fra „Aldrig mere krig").

„Ja", siger dr. Edward Teller, nedfald fra kernevåbenforsøg er ikke noget at bekymre sig om. Deres virkninger på menneskelige væsener, hvis der overhovedet er nogen virkning, er ubetydelige." (fra „The Legacy Of Hiroshima").

Her har vi nogle af vore førende videnskabsmænds meninger, og det er vel sandsynligt, at de ved en smule mere om emnet end gennemsnitsamerikaneren.

En anden interessant artikel fremkom i Los Angeles Times for den 29. juli 1962 og lyder i uddrag som følger: „Forældreværdighed vil måske blive nægtet astronauter. Washington (UPI). En af de kvalifikationer, der vil blive en betingelse for at blive astronaut i fremtiden vil sandsynligvis være, at vedkommende erklærer sig villig til ikke at avle børn."

Denne mulighed blev foreslået i et for nyligt offentliggjort bevis for risikoen ved udstrålinger fra rummet.

Der synes i øjeblikket ikke at være nogen måde, på hvilken astronauterne kan undgå i det mindste nogen ekstra bestråling under lange ture i mere end nogle få hundrede miles afstand fra jorden.

Videnskabsmænd er i almindelighed enige om, at enhver strålingsdosis, uanset hvor lille, kan medføre fare for arvelighedsdefekter, som bliver overført fra generation til generation.

Her har vi en gruppe videnskabsmænd, der udtaler, at selv en meget lille dosis af radioaktive stråler er farlige for mennesker, uanset hvor svag denne dosis er. Dog opretholder Dr. Teller stadig sine synspunkter om at virkningerne af radioaktive stråler ikke er farlige og ikke engang af nogen betydning. Hvis videnskabsmænd, som er trænede i at bestemme virkningerne af radioaktiv bestråling, er af den opfattelse, at selv den mindste dosis er farlig, tænk så blot på de virkninger, der vil blive forårsaget af stadige kernevåbenforsøg. Alle resultater vil blive påført den menneskelige race.

Det er ganske uden betydning, om prøvesprængningerne foretages i Sibirien eller over Johnson-øen.

Man kan ikke samle giften op i en flaske, sætte en prop i og stille flasken væk, ikke mere end en dråbe gift dryppet i et glas vand kan afholdes fra at inficere alt vand i glasset.

Med mindre verdens befolkning vågner op til erkendelse af faren ved dette uhyre, vil vi og vore børn måske blive tvunget til at lide usigelige kvaler. Vi har ikke råd til at tage dette spørgsmål så let som mange gør. Jeg har hørt dette udsagn: „Hvorfor skal vi bekymre os om prøvesprængninger på en eller anden ø? Den ligger alt for langt borte til, at det skaber problemer for os." Dette menneske gør sig ikke klart, at hele atmosfæren verden over bliver forurenet, og at han må indånde denne forurenede luft, hvad enten han synes om det eller ej. Hvorfor skal nogen del af menneskeheden, hvadenten de er på vort kulturtrin eller ej, være udsat for de dødbringende strålingsdoser, der driver hen over *deres* øer, som befinder sig i nærheden af forsøgsområderne?

Også et andet synspunkt høres ofte: „Det er også ligemeget alt sammen, jeg er her alligevel ikke, når det hele brænder sammen". Er vi virkelig blevet så hårdhjertede, at vi ikke bekymrer os om, hvad der sker med vore børn og børnebørn?

Hvad kan det enkelte menneske da gøre? Som nævnt i første del af denne artikel kunne alle mennesker i alle lande verden over oversvømme deres regeringer med individuelle protestbreve mod kernevåbenforsøg. Dette kan gøres på en fredelig og fornuftig måde og uden vold.

Mange individuelle breve vil veje tungere på vægtskålen, end en hel masse underskrifter på en fælles erklæring. Hvis der strømmede nok af disse breve til de forskellige landes regeringer, ville regeringscheferne blive tvunget til at samarbejde i forsøget på at få de kernevåbenbesiddende nationer til at bringe deres forsøg til ophør, og ville endda være i stand til at øve et vist pres på disse store nationer.

Hvis verdensoffentlighedens mening blev tilstrækkeligt tydeligt tilkendegivet, ville nationerne blive tvunget til at bøje sig for offentlighedens ønsker. Uhyret er på fri fod. Nu er tiden inde til at handle.

G. Adamski / Svend Larsen.

Bekræftelser fra videnskaben

En af mine læsere foreslog for nylig, at det ville være en god ide at lave en liste over nogle af de ting, offentliggjort af Adamski, der på tidspunktet for offentliggørelsen (af Adamski) var ukendte for videnskaben, og derefter føre en liste over de sam-

me ting, opdaget af videnskaben, blot med en senere datoangivelse. I brevet til mig blev det hævdet, at Adamski ikke havde skrevet om nogle virkelige videnskabelige opdagelser, før de var kendt af offentligheden eller af vore videnskabsmænd. Under hensyn hertil tænkte jeg, det kunne være interessant at se, hvad der i virkeligheden var forekommet i denne henseende.

„Flying Saucer Have Landed“ 1953, og „Inside The Spaceships“, 1955, omtalte flere bestemte ting, som var ukendte for vore videnskabsmænd på udgivelsestidspunktet.

Ildfluer: Det er et spørgsmål om optegnelse med hensyn til, hvornår vore astronauter for første gang omtalte dem til vore videnskabsmænd. Adamski beskrev de samme fænomener på side 76 i ITSS. Her siger han: „Jeg var forbavset over at se, at rummets baggrund var helt sort. Dog skete der hele tiden noget omkring os, som om milioner og atter millioner af ildfluer bevægede sig i alle retninger (nummer 1).

Hvad med de radioaktive bælter, der ligger rundt om jorden? Dette spørgsmål er omtalt øverst på side 199 i FSHL. „Den radioaktive kraft fra de bomber, der bliver prøvesprængt af jordens nationer kunne også blive endnu kraftigere i rummet, når den engang forlader jordens atmosfære.“ En bedre beskrivelse forekommer i ITSS på siderne 91 og 92, hvor vi finder følgende: „Skønt kraften og udstrålingen fra prøvesprængningerne endnu ikke er kommet uden for Jordens atmosfære, rummer disse udstrålinger en fare for Jordens befolkning etc. etc.

Det var først i 1958, at eksistensen af disse strålingsbælter blev opdaget ved hjælp af raket- og satellit sonder. Videnskabsmændene benævnte disse strålingsbælter „van Allen bælterne“. (nummer 2).

Atmosfære på månen: Nederst på side 158 i ITSS og videre i samme kapitel beretter Adamski om atmosfære på månen og beskriver endda, at han så et lille „firbenet og pelsklædt dyr“, løbe tværs over det område, han betragtede. Denne „atmosfære på månen“ blev bekræftet af videnskabsmændene den 13. september 1959, da Luniks II's signaler fremkom med den overraskende oplysning at månen havde en atmosfære og en ionosfære.

En af de første artikler om dette spørgsmål, offentliggjort for verden fremkom i *Aviation Week Magazine* for 28. september 1959 side 28. Artiklen lyder i uddrag som følger: Månen er omgivet af enten et bælte eller et tæppe af ioniserede gasser af lav energi. Et tæppe af sådanne partikler ville svare til en ionosfære. John W. Townsend fra NASA udtalte. „Opdagelsen af en ionosfære i en relativ lang afstand fra månen betyder, at månen med bestemthed er i besiddelse af en atmosfære, en egenskab kun få videnskabsmænd tidligere turde gætte på. (*Aviation Week*, 12. oktober 1959).

De samme oplysninger blev fremsat på side 26 i *Electronics* for 2. oktober 1959, og i *Scientific Amerikan* for november 1959 side 86. (nummer 3).

Vand på planeten Venus: I ITSS side 235, fortæller Adamski om forekomst af vand på planeten Venus. På side 237 bliver fugtighed i atmosfæren omkring Venus omtalt. Vore videnskabsmænd udtalte, at Venus ingen vanddampe havde og diskuterede indbyrdes om den rigtige fortolkning af spektralanalysen. Så blev opdagelsen gjort. Den 30. november 1959 steg dr. Charles B. Moore sammen med en af flådens ballonopstigere, Malcolm Ross, op i stratosfæren i en kæmpemæssig ballon og med diverse instrumenter. De anvendte instrumenter var udvalgt af dr. John Strong, professor i eksperimental fysik ved John Hopkins Universitet, Baltimore. Hvad fortalte nu disse instrumenter?

Dr. Strong fortalte reporterne ved en nyhedskonference den 30. november 1959: „Eksperimentet viser efter vor opfattelse, at der forefindes vand på Venus. I hvor stor udstrækning vil vi først kunne udtale os om efter nogen tids forløb“. I april 1960 berettede magasinet *Astrenautics* på side 8 under overskriften „Rumvidenskab“: „John Strong fra John Hopkins har fundet større mængder vanddampe over Venus's skylag end i Jordens egen atmosfære. 15—30 mikroner på Venus mod 6 på Jorden.

Adamski havde atter ret. (nummer 4).

C. A. Howey / Svend Larsen.

Der er ting, der må troes, før man kan se dem.

Bemærk den følgende artikel og dens forbavsende konklusioner fra en præst. Vi har tidligere anført, at de forskellige kirker ville være nødt til at anerkende disse nye ting som er åbenbaret os af rumfolkene — eller gå under. Læg mærke til hvordan dette er blevet gjort i denne specielle kirke

Flere og flere artikler såsom denne skulle snart kunne fremkomme i de forskellige religiøse publikationer. *C. A. Honey.*

Hvordan rykker vi op i klasserne i Den kosmiske Skole?

Dr. Pierce har stillet et spørgsmål, som vil give Deres sjæl nogle udmærkede fysiske øvelser. (Calisthenics). Det vil udvide Deres åndelige horisont. Ville Gud være en effektivitetens forkæmper så meget, at han ville sende sin søn for at blive korsfæstet på snesevis af andre planeter?

Af Dr. George W. Crane.

Dr. Robert B. Pierce er præst i den berømte Chicago skyskraber kirke. Han og hans hustru, Harriet, var drivkraften, da vi startede vor „Scientific Marriage Foundation".

En søndag for kort tid siden diskuterede vi Guds kosmiske univers' uendelighed.

„Nogle astronomer", sagde Dr. Pierce „har antaget, at der findes mindst et hundrede millioner andre planeter. der drejer rundt om andre fjerne sole, som enten er beboet, eller som i det mindste er beboelige.

„Hvis vi antager, mange af dem allerede er beboet, hvilket civilisationsstadium tror De så, de står på i forhold til vort?"

Det er ikke blot klogt at træne muskler og kirtler, men etisk gymnastik åbner også nye vinduer til sjælen.

Derfor er det lejlighedsvis forfriskende at lege med den tanke, at vi har milliarder af naboer i kosmos.

Tænk f. eks. på de trillioner af mennesker, som allerede i de forbigangne tider har levet her på Jorden.

Hvis disse mennesker reinkarnerede i deres menneskelige skikkelser på planeter ligesom denne Jord, ville det nødvendiggøre hundrede af planeter blot til at skaffe dem plads.

Hvis Gud er rektor for et kosmisk skolesystem, i hvilket de beboede planeter er som klasseværelser, så er døden måske blot oprykningen fra 3 til 4 klasse, eller som fra realklassen til gymnasiet.

Dr. Pierce har stillet det interessante spørgsmål, i hvilken klasse vor jordklode for øjeblikket befinder sig.

Formentlig er den ikke på vuggestue — eller børnehavestadiet, fordi en planet, der var det, ville være befolket med hulebeboere eller andre forhistoriske skabninger, der befinder sig 100.000 år før det kulturtrin, der hører til 1963.

Det forekommer mig, at Jorden rangerer temmelig højt i det kosmiske skolesystem, og jeg vil give Dem to grunde til støtte for denne antagelse.

Først og fremmest: Hvis andre planeter var meget længere fremme i udvikling i forhold til os, ville deres beboere sandsynligvis have besøgt os i deres rumskibe forlængst. Siden de ikke har gjort dette, og siden der ikke er så lang tid, til vi selv er i stand til at aflægge besøg på andre planeter, tror jeg dette faktum alene viser, at vi er i en af de øverste klasser.

Men mit hovedargument er den kendsgerning, at etikken nåede sit højdepunkt på denne planet for 1900 år siden.

Og den etiske udvikling vil formentlig være hovedkendetegnet på, hvor civiliseret en planet er.

Ingen har nogen sinde været i stand til at finde en fejl ved Kristus' adfærd her på denne jord, heller ikke har nogen kunnet påvise en forbedring.

Jesus symboliserer tilsyneladende toppunktet af etik. Derfor, hvis jordkloden allerede er blevet givet et så levende eksempel på perfektion i etik, tror jeg, vi er den planet, der kommer nærmest Himlen i det kosmiske skolesystem.

Og det er muligvis vor pligt at udbrede vort højere etiske udsyn til andre planeter ved hjælp af kosmiske missionære bevægelser.

For ville det være til nogen nytte, hvis Jesus var nødt til at besøge snesevis af andre planeter og blive korsfæstet på hver af disse, efterhånden som deres etiske udviklink har nået det stade, vi var på for kun 1900 år siden?

Nej, jeg tror, det ville være enklere og således mere virksomt for os at bringe disse glade tidender til andre klasseværelser i Guds kosmiske skole ved hjælp af vore rumskibe.

Cosmic Newsletter. *Svend Larsen.*

Hvordan begyndte denne verdens religioner?

III del: Oprindelsen til faste- og påske-ritualerne.

Vore dages religiøse skikke stammer ikke fra Biblen! Her er kendsgerningerne om deres oprindelse.

I omkring 1600 år har vi lært, at Kristus opstod fra de døde en søndag morgen. Vi er blevet fortalt, at ordet „påske“ betyder „Kristi opstandelse“. Begge dele er forkert. Navnet „Easter“ (påske) er den engelske stavemåde for den babylonske gudinde „Ishtar“ eller Semiramis, som nævnt i de tre artikler, der gik forud for 3. del. (Introduktionen og 1. og 2. del).

Babylonerne udtalte „Astarte“, deres guddom for foråret, på samme måde som „Ishtar“. Begge var ligesom „Easter“, som det udtales i det engelske sprog. Hvert forår blev der afholdt en fest i anledning af Ishtars fødselsdag. Alle de forskellige lande afholdt den samme fest i anledning af solgudindens fødselsdag, uanset hvilket navn hun var kendt under i det pågældende land eller landområde. Alle lande og landområder anvendte de samme ritualer. I Ægypten blev hun hædret under navnet Isis, i Indien under navnet Isi, i Asien som Cybele etc.

I hvert af disse lande blev en 40 dages fastetid iagttaget forud for den faktiske begivenhed, hvilket svarer til de med vore dages påske forbundne skikke. En sådan fastetid på 40 dage blev iagttaget „ved forårstid“, og bliver stadig iagttaget af Koorsdistans Yezidis eller djævletilbedere (Layard's Ninive og Babylon, side 93 i den engelske udgave), som overtog skikken fra babylonerne, som forresten var deres oprindelige herskere. En sådan fastetid af 40 dages varighed blev også overholdt om foråret af „Pagan“ meksikanerne, og vi kan læse dette i Humboldt's „Mexican Researches“, bind 1 side 401.

I „Egyptian Antiquities“ af Wilkinson, bind 1, side 278, finder vi, at en lignende faste blev iagttaget i Ægypten i en periode på 40 dage. Denne store, verdensomspændende faste var en indledning til en årlig fest til minde om solgudindens fødselsdag, og til minde om solguden Tammuz's opstandelse. Tidspunktet for fasten varierede derimod, f. eks. var det i Palæstina og Assyrien i juni, Ægypten i maj osv.

Iagttagelsen af en fastetid blev ikke indført i kirken før året 519 efter Kristus. På omkring den samme tid dekreterede kirken, på et møde afholdt i Aurelia på Hormisdas tid, at fasten også skulle højtideligholdes før påske.

I det 3. og 4. århundrede var den fest, vi i dag kender som påsken, for kirken vidt forskellig fra, hvad den er i dag. På den tid var den kendt som jødernes påskefest, og den blev holdt i den 14 Nisan, der var den 7. måned efter den jødiske kalender. Den første kirke holdt den til minde om Kristi korsfæstelse, der fandt sted netop under jødernes påskefest. Det var ikke på nogen bestemt ugedag, men varierede fra år til år.

„Det burde være kendt af enhver,“ skrev Cassianus i det 5. århundrede, „at helligholdelsen af de 40 dage (fasten) ingen betydning havde, så længe den primitive kirkes fuldkommenhed forblev ukrænkelig.“ Jesus og apostlene, og den første kirke indtil omkring 325 efter Kristi, iagttog ingen faste, ejheller påske. Begge dele kom ind i kirken efter dekret, udstedt af kirkerådet, som indførte den babyloniske påskehøjtid i stedet for den jødiske påskefest „Pasch“, som de første kristne højtideligholdt.

Babyloniske optegnelser fortæller om „hot cross buns“ (boller med kors på) og farvede æg, der blev anvendt i kaldæiske ceremonier og ritualer. Bollerne blev brugt ved tilbedelsen af „Himlens Dronning“ og „Den Hellige Guds Moder“ (Semiramis — Astarte — Easter (Påske)). Dette i forbindelse med solopgangstjenesterne, blev anvendt til tilbedelsen af solguden Baal og dennes ægtefælle Ishtar (Easter) (Påske).

Påskesolopgangstjenesterne af i dag er direkte overført fra den tid. Det gl. testamente beretter om påskehøjtideligholdelse i Jeremias bog, versene 18-20 i kapitel 7, og omtaler oven i købet bollerne med kors på (i den danske oversættelse oversat offerkager) samt Himlens Dronning, og dette blev strengt fordømt.

Påskeægget er også omtalt flere steder i de gamle nationer. Druiderne brugte ægget som symbol på deres orden (Davies „Druids“, side 208). I Bacchusmysterierne (Nimrod genfødt) indeholdt en del af den natlige ceremoni et æg.

I Hindu-fabler er ægget af guld. I Japan er det

et helligt messingæg. I Kina bliver farvede eller malede æg båret ved hellige fester. De gamle ægyptere og grækere brugte æg i deres religiøse ritualer.

Det næste spørgsmål er, hvordan det gik til, at ægget blev forbundet med påsken, der skulle fejres til minde om Kristi opstandelse? Som vi før så, blev påskefesterne overført til os fra babylonerne, hvor de blev holdt til ære for solgudinderne, Ishtar m. fl.

En af overleveringerne fortæller om et „kæmpemæssigt og forunderligt æg, der faldt ned fra himlen i floden Eufrat. Fiskene rullede det op på breden, hvor duerne satte sig på det og udrugede det, ud kom Venus, som bagefter blev kaldt Astarte, den syriske gudinde“ (Hislop side 109).

Ægget blev symbolet på Easter (påske), solgudens hustru. Duerne blev symbolet på den hellige ånd i alle de gamle religioner.

Den måde, på hvilken påskehøjtiden trængte sig ind i den tidlige kristne kirke er fuldt beskrevet i Encyclopedia Britannica — 11 udgave — i afsnittet „påske“: „Der findes ingen tilkendegivelse i det nye testamente om helligholdelse af påsken, ej heller i de apostolske skrifter ..... de første kristne fortsatte med at højtideligholde de jødiske fester, omend i en anden ånd, som ihukommelse af begivenheder, disse fester havde bebudet. Således fortsatte højtideligholdelsen af jødernes påske, men tillagt en ny opfattelse af Kristus som det sande påskelam“.

Den tidligere kirke blev snart splittet i to retninger. Den ene fejrede jødernes påskefest, den anden den babyloniske soldyrkelsesfest. I almindelighed fejrede kirkerne i vesten påsken den første dag i ugen, medens kirkerne i østen fejrede den jødiske påskefest.

Vi citerer igen fra Encyclopedia Britannica: „Polycarp, elev af evangelisten Johannes og biskop i Smyrna, besøgte Rom i 159 for at konferere med Anicetus, der sad på bispesædet i denne by, om emnet. Han talte varmt for den tradition, der bød folk højtideligholde den 14. dag, og som Polycarp selv havde fra apostlen. Anicetus afslog imidlertid.“

Senere, omkring 197, forlangte Victor, Roms biskop, at alle skulle overholde påskefestlighederne, der var almindelige i Rom. Mange af de tidligere kristne nægtede at skifte tradition, og Victor bandlyste dem derfor. Andre biskopper skred ind, og bandlysningen blev aldrig udført.

Ved kirkemødet i Nikæa i året 325 blev det vedtaget, at „ingen herefterdags måtte leve efter de jødiske traditioner“, og den jødiske påske, der blev festligholdt af Kristus og hans apostle, blev for altid bandlyst af kirken. Det blev enstemmigt vedtaget, at Easter (påske) skulle højtideligholdes i stedet.

C. A. Hovey/Svend Larsen.

NASA's projekt mariner/

90 dage til Venus — 200 til Mars

ProjectMariner er NASAs første trin til at udforske Venus og Mars.

Den første tur til Venus vil antagelig tage 90 dage og til Mars mellem 6 og 7 måneder. Først og fremmest vil rejserne yde grundlæggende oplysninger om strålingsforholdene i det interplanetare rum og om atmosfære og overfladetemperatur på vore naboplaneter.

Mere raffineret udstyr og kraftige raketter vil hjælpe Mariner at tilvejebringe en voksende viden på senere flyveture. Nogle fartøjer vil sende fotografier tilbage, medens de kredser om planeterne.... andre medfører kapsler indeholdende instrumenter, beregnet til at landsætte på planeterne til opdagelse af eksistensen af livsformer og til at transmittere oplysninger om disse tilbage til Jorden.

Formålet med disse flyvninger er at lære ligeså meget om Venus og Mars, som vi i dag ved om Jorden. Mariner programmet vil afsløre hemmeligheder fra naturen, man engang antog lå uden for menneskelig magt at afsløre .... hemmeligheder om liv uden for vor planet, om oprindelsen til solsystemet, om solen selv og om universet uden for solsystemet.

NASA's anstrengelser vil ikke blot yde os en mangfoldighed af videnskabelige opdagelser, men vil frembringe en hel ny generation af videnskabsmænd.

C. A. Honey - Svend Larsen.

Naturligvis er der en Guddom, der styrer verden; den er blot utilgængelig for tanken ... den er over al forstand. *HS.*

Ateisten finder ikke Gud af samme grund, som tyven ikke finder en politimand.

Fra Adamski - hieroglyffer til »kosmisk motor«

Ifølge den afrikanske avis „Die Suid-Afrikaans Stern" for den 29. marts 1962 hævder en ingeniør fra Johannisburg, at han har dechifreret Adamski-Hieroglyferne, som blev offentliggjort i 1953 i „Flyvende tallerkener er landet". Ingeniøren, som hedder Basil van den Berg, hævder, at han har løst problemet om tyngdekraftens ophævelse. Han har opfundet 2 elmotorer lignende dem, som bliver anvendt i fl. tall. De bliver drevet ved hjælp af magneter og behøver ingen yderligere el-energi. „Det er så simpelt, at videnskabsmændene vil spørge, hvorfor en syv års dreng ikke tidligere er kommet på det," siger han. Han hævder også, at hans motor vil være revolutionerende, fordi fremtidens fly ikke behøver brændstof, hvorfor verdensrumfarten er indenfor mulighedernes grænse. Antagelig i 1963 vil motorerne blive bragt til Amerika og forevist for en gruppe videnskabsmænd fra 18 lande.

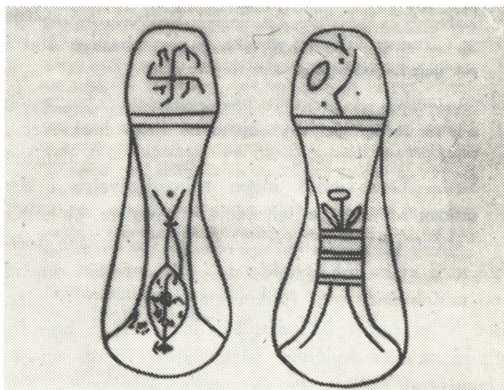
Mr. van den Berg hævder yderligere, at han er blevet hjulpet af en mand fra Venus ved dechifreringen af symbolerne. Da han første gang så symbolerne i „Flyvende tallerkener er landet" brugte han 6 måneder til studiet, men kom ingen vegne. Derpå bad han Adamski om et aftryk fra originaloptagelserne, og han blev højligt forbavset, da han fandt ud af, at tegnene på fotografiet var af mere end en dimension. Foruden et billede af Venus, som viste sig på aftrykket, fandt han enkeltheder til en flyvende tallerken, et cigarformet rumskib, 2 magnetiske motorer, som brugtes til fremdriften og hemmeligheden til overvindelse af tyngdekraften. Mr. van den Berg siger, at fotografiet er det mest forbløffende han endnu har set. Han har nu arbejdet i omtrent 10 år med aftrykket, og stadig opdager han nye symboler. Han hævder, at han for tiden er det eneste menneske i verden, som det er lykkedes at komme bag om symbolerne og således har fuldbragt det, som han siger, hvad bestemt må være enhver jordisk videnskabsmands drøm.

Da han af „Die Suid Afrikaans Stern" blev spurgt, om han ikke var bange for at afsløre sin hemmelighed til den første den bedste avis, som kom i forbindelse med ham, svarede han: „ Menneskets skeptiske indstilling overfor min opfindelse af motorerne er garanti for min sikkerhed."

Mr. van den Berg har til hensigt hurtigst muligt at gøre begge motorer færdige og derpå rejse til USA med sine planer.

En dag fik han indbydelse fra den mexikanske regering til at besøge Mexico, hvor et fuldt udrustet laboratorium vil blive stillet til hans disposition, så han kan fuldende sin opfindelse.

F P. *UFO-Nachrichten nr. 75/62.*
Slej.

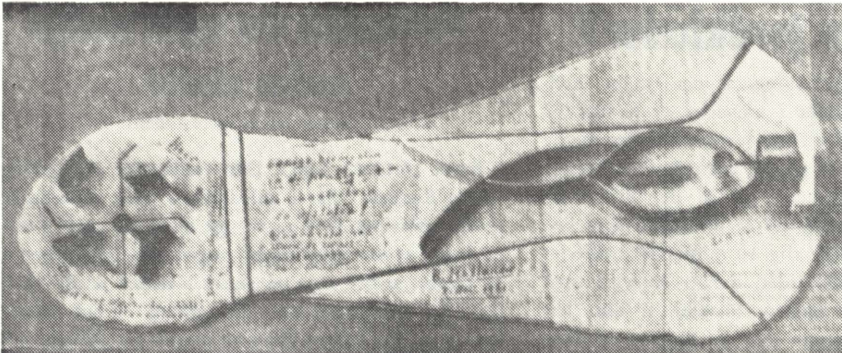
Venstre **Højre**

Adamski har i flere år haft kendskab til hr. van den Berg, og han bekræfter kontakten med videnskabsmanden fra Venus. Under sin verdenstourne i 1959 omtalte Adamski hr. van den Berg i forbindelse med omtalen af „Venus fodaftrykkene".

Siden da har hr. B. H. Hollander fra Amsterdam afsløret, at han, efter i 1955 at være begyndt at pusle med foraftrykkenes mysterium, i 1961 løste en del af mysteriet. Han havde konstrueret et „fartøj" med fodaftrykkene som modeller — fartøjet hævede sig under overværelse af bl. a. pressen 15 cm over jorden.

På fotografierne ses henholdsvis de to fodaftryk og den hollandske avis „Het Vrye Volk's" reportage om hr. Hollanders „fartøj".

H C.

After 6 years of studying Venusian's footprints ......

Dutchman's (B.H.Hollander, Amsterdam), - miniature working-model of flying saucer "takes off" 1.5 centimetre".... many more to follow, with engineers help and financial support.

En dit is dan de eerste Nederlandse vliegende schotel, prototype ontwikkeld naar gegevens van George Adamski. De Amerikaanse schoteldeskundige zegt het ontwerp van Venus-mannen gekregen te hebben. 'Het klopt volkomen, als je het begrijpt,' zegt de heer Hollander.

Venusschoentje: vliegende schotel van Amsterdammer komt 1,5 cm van aarde

Doodeenvoudig

Geheim

'Het Vrije Volk' 7-11-61

UFOer kommer nærmere jorden

NICAP beretter om et „meget højt" antal af observationer langs USAs østkyst i juni og juli 1962. Bl. a. hedder det: UFO's kommer nærmere Jorden end tidligere, hvorved mange enkeltheder bliver synlige . . .

I Mexco Citys lufthavn blev et metallisk reflekterende objekt observeret i 17 minutter, mens det foretog zigzag-bevægelser. Derpå var der i fire dage vedvarende observationer i Australien . . . „En grøn bold, som oplyste Jorden i et grønligt skær", „et sølvhvidt objekt, som bevægede sig langs en høj", „et grønt raketlignende objekt, som bevægede sig over midnatshimlen . . .", men den største aktivitet fandt dog sted i Argentina. I ugevis berettede argentinske borgere om nære observationer, om bilmotorer, som satte ud, når UFO's kom nær til dem etc. Den argentinske regering viste en åbenlys interesse for begivenhederne.

Et specielt TV-program blev vist under medvirken af luftvåbenofficerer. Aviserne kommenterede under store overskrifter dette på forsiderne. Den britiske Reuteragentur spredte denne nyhed over hele verden. Mange lande gengav Reutermeldingen, men næppe et ord trængte gennem det „forhæng", som tæt omgiver USA, skabt af egensindige censorer, som har besluttet, at 185 millioner amerikanere ikke må høre slig tale. Radio WBZ-Boston havde i august to store radioudsendelser om fl. tall. med kommentator Frank Edwards, revisor Geo. Fawcett og NICAP-manden Walter Webb, som fortalte om de kendsgerninger, som ville komme og om en verdensrumsrejsekongres i Kalifornien den 27. og 28.10. 1962.

(F.P.) UFO-Nachrichten 77/63. (Slei).

Hvor mange jordkloder?

Den voksende overbevisning, at der findes intelligensvæsener andre steder i universet er baseret på statistik snarere end på direkte beviser. Astronomerne har aldrig observeret en planet uden for vort solsystem. Dog tror astronomerne på, at der blandt de myriader af stjerner i den del af universet, man kan se i kikkerterne — formentlig 10 milliarder trillioner — må være mange milliarder, der er forsynet med planeter. Astronomen Harlow Shapley f. eks. har udtalt, at måske så mange som 10 procent af disse stjerner har planeter som Jorden kredsende omkring sig.

Nu er astronomen Charles Worley fra *US Naval Observatory* i Washington fremkommet med nye observationsbeviser, der ligesom reducerer de statiske muligheder. Ved et møde i *American Astronomical Society* sidste uge ved *Yale University* lod Worley formode, at de fleste stjerner fremkom i systemer på 2 eller flere stjerner. Sådanne grupper af stjerner kan ikke let være forsynet med planeter, fordi deres baner vil være så ustabile, at en planet mest sandsynligt vil „falde ud" af banen, eller omvendt blive draget ind mod stjernen med en katastrofal kollision til følge. Og selv om det lykkedes for en af dem at „overleve" i en uregelmæssig bane, ville dens temperatur sandsynligvis blive enten for varm eller for kold til at opretholde højere livsformer.

„Det ser nu ud til, at uanset hvilken gruppe stjerner, man ser på, sagde Worley, „vil to ud af tre være af dobbeltstjernesystemet". — For 30 år siden blev een ud af 18 stjerner betragtet som værende af denne kategori.

Den tilsyneladende majoritet af dobbelsystemstjerner kan måske betyde, at enkelte stjerner, såsom vor egen sol, er resultatet af en „hæmmet" formation.

Og hvis enkelte stjerner er i minoritet, hvad er da de nyeste odds for liv på andre planeter? Worley er tillidsfuld og mener, at 1 og 3 stadig er høje odds. Vi er uden tvivl ikke alene.

Cosmic Newsletter. *Svend Larsen.*

Vatikanet: Liv også muligt andre steder

Ought to be translated

Rom, 16.12.62 (upi). Den vatikanske avis „Osservatore Romano" har i anledning af den amerikanske sonde „Mariner II"s succesrige flyvning mod Venus, erklæret, at der ikke findes nogen teologisk grund til at antage, at der ikke på andre planeter skulle findes liv. Hvis man tager alt i betragtning, er det tværtom muligt, at der findes planeter bortset fra Jorden, hvor live ville være muligt. Dette spørgsmål kan ikke bekræftes ad teoretisk vej, men må ske gennem et eksperimentelt bevis. Derfor er det så vigtigt at udforske himmellegemerne. „Mariner II" må derfor anses for det hidtil resultatrigeste eksperiment. Set fra et teologisk standpunkt kan det i hvert fald antages, at GUD også har skabt levende væsener på andre himmellegemer, og som kunne være „intelligente væsener".

Oversætter: Slej

Vor tids tragedie er, at vi nok har formået at spalte atomet, men ikke forene menneskeheden.

Padoua, 10. februar (A.F.P.) En „marsmand" er blevet fotograferet ved siden af sin „flyvende tallerken" nær Padoua, Piove di Sacco.

Maleren Mario Salmaso, der er 21 år gammel, var i kommunen Piove di Sacco for at tage fotografier af det snedækkede landskab. Han stoppede op foran et stort træ, hvis grene var dækkede med sne. Til sin store forbavselse så han pludselig, at et tallerkenformet fartøj omgivet af en lysende korona, var landet nær træet. Det befandt sig i 70 meters afstand fra Salmaso. I nærheden af fartøjet sås et menneskelignende væsen, som var klædt i en overall tilsyneladende af cellofan.

Da „marsmanden" gik ind i „tallerkenen", fløj den væk. Imidlertid, hævder Salmaso, lykkedes det ham at tage 4 billeder af „marsmanden" og hans fartøj. Salmaso har forbeholdt sig retten til at publicere fotografierne. *Kilde: „Le Soir", Bruxelles.*

UFO - observationer

over Skandinavien

Ought to be translated.

I tiden fra den 12. februar til den 13. marts er der til SUFOIs Rapportcentral indkommet én rapport. I samme tidsrum indkom 2 detektorvarslinger. Det samlede rapporttal er nu på 1953, medens vi i alt har modtaget 195 detektorvarslinger.

Den rapport, vi modtog var fra den 23. februar. Observationsstedet er Østerstrand nær Fredericia kaserne. Observatør: Hr. P. M. Frederiksen, Fredericia, der fortæller følgende: „Jeg kørte ned til Østerstrand for at observere, efter at jeg havde haft et ærinde i byen. Da jeg stod ud af bilen fik jeg en følelse, som nærmest sammenlignes med mørkeangst eller beklemthed. — Klokken var 2303, og umiddelbart efter kom objekterne til syne på den nordlige horisont. Øjeblikkelig afløstes min beklemthed af en dyb følelse af glæde. Der var 3 objekter, som fløj i trekantformation med spidsen af trekanten forrest. Deres farve var orange, og lyset fra dem var svagt. De var tiørestore i udstrakt arm og fløj med kurs mod sydøst, 45 grader over horisonten. Kort før objekterne forsvandt, begyndte deres lys at pulsere, og samtidig fik de et blågrønt skær omkring sig som en korona. Koronaen var størst bagved objekterne. Dernæst forsvandt objekterne, som når man slukker for lyset."

Detektorvarslingerne var fra 1. februar og 23. februar. I intet tilfælde var der observation.

Skandinavian UFO - Sightings

Last month we were in lack of space and due to that you missed my comments on the sightings. This month we have got a lot of space as we have only received one report, so you hereby get information of all 12 sightings received during the past two months.

November 4th 1962 a soap-bubble-like object was observed from Rye, from 1135-1140. Size not stated. Movement vertical up and down.

December 17th 1630-1632 an orange object with a yellow corona was seen from Toerring. Its ligt was constant and bright. Form: Elliptical. Size: Estimated to 15 meters (45 feet). The corona was bigger than the object. Movement: Horizontal until it dived and dishappeared behind hill.

December 20th 1915-1925 an „Adamski-shaped" object standing still in the sky. Observed from Copenhagen. Object was seen very faint. On the left side of the object the light seemed to be stronger and pulsating. Size: An inch at arms lenght.

December 24th 1920-1930. A white and blue object seen from Nyborg for a few seconds only. It was round and with a little tail. A humming sound was heard.

January 16th 1963 1755-1755 a bluish object was observed from Espe. Size: very little. Colour changed to red before object disappeared. It seemed to rotate.

January 21st 0030-0045 a circular object, an inch at arms lenght with colours changing from green to lilac and yellow. It had a tail which was yellow. There was a humming sound. The observer who rode a mopede was followed by the object. When he stopped, it stopped too. When he reached a main road the object climbed steadily and disappeared.

January 21 st 1845-1845. A circular yellow object with a yellow tail a little bigger than an inch at arms lenght. Object was seen flying low over the houses of Nyborg. Light: Very bright.

January 31st 2215-2216. A triangular object seen from Nyborg. Size: 2 centimeters at an arms lenght. Colour: orange. Light: constant. Was hanging motionless under the clouds for a short time.

February 2nd 1750-1751. A white-yellov object bigger than a star. It made change of speed and direction, and before it disappeared change of colour to dark-red. Light: Bright and constant.

February 23rd 2303-2303. Three circular orange-coloured objects, the size of a dime at arms lenght. The light was faint and on the end of the sighting it started to pulsate. At the same time a blue and greenish glow was seen round the objects and mostly behind them. The light of the objects was suddenly switched off and they were no more seen.

Two of the reports were from 1959 and of no interest for this survey. *ej.*

En UFO-observation er som en gryende morgenstund.

Argentina bekræfter flådepiloters observationer over for NICAP

Officielle rapporter om argentinske flåde-piloters UFO-observationer, er overgivet NICAP af den argentinske ambassade i Washington, med en bekræftelse underskrevet af luftattaché, oberst Roberto C. Mullen. Observationerne omfatter:

1) En rapport af løjtnant Juan Jose Vico, 8. september 1962, som beskriver et linseformet (skiveformet) objekt af „poleret metal", der blev set over Floresta distriktet. Objektet manøvrerede så jævnt, at løjtnanten hævdede, det måtte være bemandet eller fjernstyret.

2) Ropporter om et skive- eller cirkelformet, lysende objekt, der blev set over Bahia Blanca den 22. maj af argentinske flåde-piloter og personel fra kontroltårnet på Espora flådebase. Tre rapporter kom fra flådens træningsformationer ført af løjtnant Rodolfo Cesar Galdos. En af flyverne, marine-pilot Roberto Wilkinson, sagde, at det glødende UFO oplyste hans kabine indvendig. Mens han betragtede objektet, var hans radiosender ude af funktion. Samme objekt blev observeret fra Espora flådebasens kontroltårn af løjtnant Jose A. Ventureiara og Ensign Eduardo Vigier.

3) Et mærkeligt flyvende objekt blev observeret af flådekaptajn Carlos E. Menghetti i nærheden af Azopardo flådestation i november 1961. Kaptajn Menghetti sagde, at objektet fløj fra øst mod vest og passerede ham i en afstand af 100 m. Den forreste del af objektet var rund og det var ca. 6 m i diameter. Kaptajn Menghetti udtalte, at rødblå gnister stod ud fra halen, objektet frembragte ingen lyd.

Den officielle erklæring, der blev givet til NICAP, afslørede også Argentinas luftvåbens interesse for en UFO-observation ved Dudignac, der blev rapporteret til luftvåbnet af Direktoratet for Aeronautik i provinsen Buenos Aires.

Den argentinske regerings åbne indrømmelser er i direkte modsætning til USAs officielle UFO-politik. Der blev ikke gjort noget forsøg på at holde flådens rapport hemmelig, eller på at lade kompetente observatøre bortforklare observationerne.

Som NICAP tidligere har meddelt, har Argentina i 1962 haft utallige observationer — der findes rapporter fra politiet, de væbnede styrker, pressefolk og tusinder af borgere. Eksempler udover dem, der har været offentliggjort i de sidste to numre af bladet, omfatter:

— En observation den 11. maj rapporteret af kontraadmiral Eladio M. Vazquezant og kaptajn Aldo Molinari; og den 18. maj rapport om et glødende UFO, som fløj over Bahia Blance lufthavn i så lav højde, at flammetunger — åbenbart udstødning — var klart synlige.

Endnu en serie i juli og august omfatter:

— En rapport om fem UFO-er, der blev observeret den 17. juli af folk, der var beskæftiget i lufthavnen, og beboere i omegnen af søen ved San Carlos de Barilocha. De mærkelige objekter sås manøvrere i klart dagslys. Lufthavnens funktionærer kaldte over radioen alle flyvemaskiner i omegnen og bad om øjenvidnerapporter.

— En rapport fra Luis Harvery, lederen af Camba Punta lufthavn i nærheden af Corrientes, meddelte telefonisk, at et mærkeligt objekt nærmede sig lufthavnen. Mr. Harvey gjorde landingsbanen klar. „Et „fuldstændig rundt" objekt nærmede sig med stor hastighed, standsede og holdt sig svævende ca. tre minutter, udsendte stråler af blåt, grønt og orange lys. Da observatører forsøgte en nærmere inspektion, forsvandt objektet med stor fart.

— En observation den 2. august rapporteret af en ingeniør og hans hustru på vej fra La Plata til Chascomus. Klokken ca. 01,40 bemærkede vidnet et klart lys, der genspejlede sig i vognens lak. Derefter observeredes der et cylindrisk eller cigarformet apparat, som fløj ovenover vognen i lav højde. Det ukendte, flyvende objekt fortsatte sin nærundersøgelse ca. 15 km. Ingeniøren udtalte senere overfor pressen, at han mente, det havde været et rumfartøj fra en anden planet.

— Den 23. august, rapport fra en pressemand fra Saporite Informations Bureau. Han beskrev to lysende kugler, som var observeret, mens de bevægede sig i zig-zag kurs. UFO-erne bevægede sig uden lyd og efterlod en glødende stribe. Efter fire minutters forløb forsvandt de opad med utrolig fart.

(Bem. I august/september nummeret refererede NICAP en officiel erklæring af kaptajn Luis S. Moreno fra den argentinske flåde. Efter at have afsløret endnu en tidligere observation af „mobile legemer" bevægende sig med stor hastighed, som han havde iagttaget sammen med en anden flådekaptajn, sluttede Moreno

med at sige, at den argentinske flåde stadig havde været interesseret i UFO-er siden den store bølge af observationer i 1952.)

(F.P.) *NICAP okt./nov. 62.*
L. C.

Andre universer

af *Brinsly Le Poer Trensh*

En meget interessant samtale mellem major W. Tudor Pole, O.B.E., og redaktøren af „ORBIT" offentliggjordes for nylig i „ORBIT".

Selv om major Tudor Pole går for ikke at være en autoritet på UFO-området, viste han bestemt en meget klar forståelse af baggrunden for dette emne. Måske har han ikke brugt så megen tid som resten af os til undersøgelser i form af at indsamle og ordne rapporter om flyvende tallerkener, men hans arbejde i andre retninger har gjort ham kompetent til at vurdere de forskellige sider af billedet. Jeg giver ham næsten fuldstændig ret i alle hans svar på de spørgsmål, som blev stillet ham, og føler mig tilskyndet til at fremsætte nogle supplerende tanker på samme linie.

Interplanetare rejser gennem det kemiske univers vil sikkert altid være umuligt for jord-mennesker, men rejser til Månen og de nærmeste planeter ser ud til at blive mere aktuelle for hver dag, der går. Et møde med en indbygger fra Månen, Venus eller Mars vil sikkert kun blive muligt ved hjælp af den „indfødtes" takt. De første jord-mænd, som vi muligvis vil sende ud på en sådan mission, vil sikkert ikke have fået hverken kendsgerningerne eller den træning, der er nødvendig for at gøre et sådant møde enten muligt eller ønskeligt.

Angående diskussionen om kendsgerninger og ideer, som vi ved meget lidt om, så bliver sprogets mangelfuldhed udfyldt og korrigeret gennem den voksende kundskab og udviklingen af forståelsen. Når ideer bliver klare og bestemte nok til at blive passende skelnet fra andre ideer, bliver nye ord sat sammen for at udtrykke dem. F. eks. lige nu har vi ordene eteriske og astral, som har flere betydninger, idet hvert af dem afhænger af antagelsen og baggrunden, som den, der bruger dem har, Når videnskabelig analyse kommer ind på det metafysiske område af egen vilje, og når metafysikerne får mere erkendelse og sideordner flere af deres kendsgerninger på deres eget område, så vil uden tvivl meget af forvirringen angående definitioner og terminologi forsvinde. Det vil på denne måde blive lettere at udtrykke tanker og beskrive opdagelser.

Angående den menneskelige race, så falder naturlovene i samme kategori som en ufærdig forretning. Mange af de afgørende og vilkårlige tilstande af materien og dens bevægelse er blevet opdaget, men det ville være en tåbelig fejltagelse at tro, at man kender dem alle. Den kemiske side af skabelsen er endnu ikke blevet fuldt undersøgt og forklaret af menneskelige væsener, og der kan være meget endnu at udforske og forklare uden for dens grænser. Hvis vi forfølger nogle af de vink, vi har arvet og ser nøje på nogle af mulighederne, så vil alt det, som vi har lært at kalde de „indre planer", vise sig at være det modsatte af denne benævnelse. I det mindste forudsætter en ærværdig, gammel tradition ikke alene planer eller flader, der findes som forlængelser af det kemiske univers, men andre virkelige tre-dimensionale universer. I det system er det kemiske univers forlængelsen. Det ses som en fabrikation, en konstruktion inden i et af de andre universer, fra hvilke den en kondenseret og krystaliseret. Efter dette synspunkt forbliver de tre dimensioner fundamentale og absolutte for alle universerne. De er et betydningsfuldt stykke værktøj for arkitekten og alle hans bygmestre. Det er selve byggematerialet, som varierer meget fra univers til univers, undtagen det kemiske univers og dets ophav. I dette tilfælde er ligheden udtrykt ved en forandring af tilstanden, forskellen i tilstanden mellem is og vand, taget som et symbol. Hvis dette er et sandt billede, kan vore kerne- og elektron-eksperter lige så godt bruge — og forstyrre — noget af materialet fra det oprindelige univers og måske endog af det „nærmeste" univers. At disse omstændigheder vil give indbyggerne grund til bekymring, er let forståeligt. De må tage skridt til at undersøge kilden til bevægelsen.

Dette samme gamle system af ideer påstår, at mennesket findes overalt i universet. Nogle af de besøgende inspektører (eller hvad de er) vil sandsynligvis se ud som os. Endskønt deres kultur vil være højere end vores, og de vil sandsynligvis have bedre kendskab til naturlovene end os, vil de ikke nødvendigvis være det, som vore studenter kalder store mestre eller højt indviede. Disse benævnelser kan re-

serveres for medlemmer af vor egen gruppe og der kan være andre folkestammer, som alle nedstammer fra én far, og alle er kosmisk beslægtet med hinanden og passende interesseret i alles velfærd.

Hvis menneskeheden i det kemiske univers har betragtet sig som det eneste eller det vigtigste medlem af familien, må den opdrages langsomt og omhyggeligt til at komme bort fra en sådan egoistisk tanke. Hvis menneskeheden i det samme kemiske univers har strakt sin iagttagelsesevne og andre aktiviteter ind i et eller flere af de oprindelige universer, må der gøres noget for at hamle op med det chok, der kommer af dens uundgåelige opdagelser. De mærkelige, nye kendsgerninger, som den vil finde i omgivelserne og ved sig selv, må nødvendigvis komme gradvis, fordi nogle af den sandsynligvis vil krænke — i det mindste — nogle af menneskehedens ældste og dyrebareste trosopfattelser.

At acceptere en meget fremmed ide eller kendsgerning uden den passende forberedelse for en sådan forandring kan lamme det menneskelige sind, og virknigerne af en påtvunget antagelse på det følelsesmæssige område kan være ødelæggende. En syndflod af sådanne kendsgerninger, der bliver styrtet ned over menneskeheden i den nuværende tilstand, ville skabe en katastrofe værre, end man kan forestille sig. Menneskeheden som et hele trænger til at ledes, men hvert enkelt individ må gå sin egen vej. Hvis den gamle overlevering, vi har refereret til, er sand, eller hvis den har lidt til fælles med sandheden, så vil enhver kontakt mellem beboerne i dette univers og andre, der kan blive tale om, blive personlig og privat, måske overordentlig privat.

En mand fra et andet univers, som bor her, må gøre sit arbejde omhyggeligt og roligt, og finde det passende at skjule sin identitet for de personer, han arbejder sammen med. Offentliggørelse vil ødelægge chancen. Han kunne få mange medløbere, men en planet fuld af hjælpeløse og fordringsfulde tilhængere ville være et forfærdeligt ansvar. Hvis disse andre universer eksisterer, som traditionen påstår, at de gør, så vil det menneskevæsen, som bryder ud af sin kemiske skal og forsøger at kappes med sit udvidede miljø, ikke alene behøve styrke og dygtighed, men også en god, sund dømmekraft.

Naturen har en måde at give fornærmende, simple svar på tilsyneladende indviklede spørgsmål. Den gamle ramme om sådant et svar, som vi har spekuleret over her, kan måske eller måske ikke være det rette. Når det rette svar kommer, vil det sandsynligvis være 1) simpelt, 2) noget ret indlysende, som vi har overset og 3) noget, hvortil vi har arvet alle stykkerne — et begreb, som vor opfattelsesevne ikke tidligere har kunnet fatte.

Oversættelse: *Jacob Jensen.*

Teorien om rumskib i 1908 understøttet

Sandsynligheden for, at den store eksplosion i Sibirien i 1908 var en atomeksplosion (muligvis ødelæggelsen af et rumskib, som eksploderede, da det nærmede sig Jorden) er blevet understøttet af A. V. Zolotov, en sovjetisk geofysiker. Videnskabsmandens artikel, der blev oversat af Teknisk Tjenestes Kontor; USAs Handelsministerium, Ministeriet for Handel, Videnskab og Teknologis bulletin, indeholder fingerpeg om begivenheden:

„Eksplosionen over det sumpede, skovbevoksede, ubeboede Tunguska område fandt sted den 30. juni 1908; formodentlig før objektet virkelig ramte Jorden, efter som der ikke findes noget krater. Et skovområde, der var større end New York med forstæder, blev hærget, og eksplosionen blev hørt og set af folk indenfor en radius af 400 miles.“

(I 1959 startede de russiske videnskabsmænd, Alexander Kazantzev og B. Lapunov en verdensomspændende diskussion ved at påstå, at eksplosionen havde alle kendetegnene for, at det havde været en atomeksplosion, og at der kunne være tale om et forulykket rumskib fra Venus).

Handelsministeriets oversættelse fastslår, at videnskabsmænd almindeligvis havde antaget, at et stort meteor eller en komet havde været ansvarlig for den voldsomme eksplosion. Oversættelsen fortsætter:

„Zolotov undersøgte for nylig alle vidnesbyrdene på stedet, og erklærer, at ingen af disse hypoteser er mulige . . . blandt de karakteristika, som Zolotov anvender som bevis for, at der var tale om en kerneeksplosion er et betydeligt vidnesbyrd om, at varmeudviklingen har været over ti millioner grader . . . Han tilføjer endnu en chokerende oplysning: . . . eksplosionen var af *„direktiv* karakter, med den eksplosive substans indeholdt i en eller anden art ueksplosiv emballage“. — Rumskib?

Atter fører kendsgerningerne os til en overraskende konklusion: legemet, som kom fra Kosmos og ramte Tunguska taiga med en kraft, der var uden sidestykke, bestod af mindst to dele: en substans, der kunne fremkalde en kerneeksplosion og en ueksplosiv skal. . ."

Handelsministeriets oversættelse siger, at „naturlig forsigtighed" har afholdt Zolotov fra at acceptere den „tiltrækkende" konklusion, at et rumskib fra en fremmed planet skulle være eksploderet over Sibirien, men han udelukker ikke muligheden.

(F. P.) *NICAP okt./nov. 62* L. C.

Det tredie alternativ

af Harry Lord

En artikel i „The Guardian", fredag den 25. maj beretter, at bladet „Leningrad Pravda" har fortalt, at hr. V. K. Zaitsev, videnskabsmand ved Leningrads Universitet, har fremsat den teori, at Kristus var en rummand, som kom til jorden i et rumskib. Han fremsatte sin teori ved en offentlig forelæsning på universitetet, hvor han påstod, at Kristus var en rumskibs doktor, som landede på Jorden med et rum-mandskab for at vinde berømmelse ved at helbrede jordboere ved hjælp af hypnose. Han fremsatte også den teori, at Opstandelsen og Himmelfarten var „virkelige historiske begivenheder," som fandt sted, da rumskibet startede fra jorden med medlemmer af ekspeditionen. Den Hellige Treenighed bestod af de tre mænd, som udgjorde mandskabet i det rumskib, som landede på jorden, hvor de, efter videnskabsmandens udsagn, blev mødt af jordboere og gjort til helgener.

Avisen udtrykte overraskelse over, at ledelsen ved universitetet ikke havde givet videnskabsmanden en reprimande. Ved at fremkomme med rum-fortællinger, villigt eller uvilligt, „hjælper man moderne dunkle magter, og giver udøverne af kulten en videnskabelig basis for de mest absurde episoder i bibelsk mytologi." Hele opfattelsen fortsatte „Leningrad Pravda," er ikke alene en fordrejelse af den Markxistiske opfattelse af samfundets kultur og religion, det er også en nihilistisk undervurdering af de skabende kræfter og folkets intelligens. Rapporten var fra Reuter.

Denne seneste teori fra russisk videnskabelig undersøgelse før 1947 om UFO-aktivitet har atter sat søgelyset på den skranke, som findes mellem de to tankeyderpunkter — åndelig contra materialistisk, når det bliver brugt om UFO-problemet. Det viser sig også, at politik er en af de største forhindringer på vejen til en verdensomspændende godkendelse af de flyvende tallerkener og rumgæsterne.

Jeg er enig med hr. Zaitsev i de fleste af hans teorier. Det var nøjagtig det samme, jeg skrev om i „Orbit" for en tid siden. Jeg sagde, at jeg ikke troede, man kunne få den fulde forståelse af Ufoerne ved at tage parti for enten den videnskabelige — eller dens modsætning — den psykiske side. Jeg sagde også, at fordi de historiske optegnelser gennem tiderne viste, at de flyvende tallerkener eksisterede og har eksisteret igennem hele jordens historie, må man gøre et eller andet for at få det til at passe med de begivenheder, der finder sted i dag, og i stedet for at være „mystiske Guder" var de besøgende i virkeligheden fysiske, menneskelige væsener, som kom her til en meget tilbagestående verden. Jeg holder stadig fast på denne mening, som bliver styrket ved rapporter af ovennævnte slags. Her er en mands teori, som vi skulle have leet af, „Bibelsk Rum-Fiktion" — som i det mindste får os til at tro på én ting om Bibelen — og det er, at begivenhederne i den er virkelige. Han tænker nu i en tredie dimension, idet han afpasser de videnskabelige fund af arkæologiske opdagelser efter de historiske optegnelser. Ved at bryde igennem barrieren mellem de to modsatte synspunkter, er han blevet i stand til at slutte, at de såkaldte „Guder" i virkeligheden var væsener fra en anden verden, som landede blandt primitive jordboere, der blev så overvældet af det hele, at de ikke kunne forstå, hvad det var, der skete — og derfor tog tilflugt til overtro for at give perspektiver til begivenhederne. Deres optegnelser, som var fulde af fantasirige beskrivelser, som kun passede for den tids mennesker, er den eneste forbindelse med disse tider, og de er endog blevet forandret i en sådan grad, at det kræver megen udredning, før der bliver fornuft i det.

Sådan en teori er vanskelig at fremsætte i en verden fuld af stridende ideologier — blasfemisk på den ene side — fornærmer intelligensen på den anden. De, som klager over, at teorien ignorerer det moralske synspunkt, lader efter min mening en påtrængende person ødelægge deres syn. De forbinder god moral med religiøs tro, når denne ikke nødvendigvis er sand. God moral kan også findes hos materialister. Der er både godt og ondt i hver af os, men ingen kan siges at høre helt til en af yderpunkterne.

Når vi holder op med at forvirre tingene ved at forbinde god eller dårlig moral med den ene eller den anden, opdager vi, at moral intet har at gøre med vort hovedproblem — materiens beskaffenhed, UFOerne og de, der styrer dem. Hvis vi holder fast ved det synspunkt — forbindelsen mellem materien og dens egenskaber — kan vi måske finde stien, der fører til en forklaring på det, som synes mirakuløst for vore primitive sjæle i dag. UFOerne har vist sådanne mulige „mirakler" som forandring af form, forsvinden for vore øjne, trodset tyngdeloven, eksploderet i luften og andre ejendommeligheder, som har narret vore eksperter. Disse ting behøver ikke at være tegn på psykisk opførsel. Hvis noget, så skulle de betragtes som tegn på menneskets uvidenhed. Den diskussion, som fulgte efter bekendtgørelsen af denne sidste teori på vort sidste foreningsmøde, har overbevist mig om, at først, når vi kan analysere forskellen mellem de to yderkredses synspunkter, kan vi få et sandt billede frem. Jeg er sikker på, at de som tilhører enten den ene eller den anden fløj, vil blive nødt til grundigt at revidere deres tankegang. Den rene materialist må lære, at der er kræfter i naturen, som er „ikke materialistiske", og den rene psykiske person må begynde at forstå, at disse usynlige kræfter ikke er „ting" i sig selv, men materiens egenskaber. Den ene kan ikke eksistere uden den anden. Begge er tilkendegivelser af noget andet.

ORBIT marts 1962 F.P. - J. Jensen.

Argentina igen

I „Flying Aucer Review" 9/10 1062 berettes om nogle observationer i Argentina. Bladet gengiver ret lange artikler fra „Kondon Evening News", „Buenos Aires News" og Dublinavisen „Evening Press" om disse observationer.

Her skal gengives følgende:

Videnskabsmænd er endnu beskæftiget med at undersøge nogle fotografier optaget af Miguel Thome i nærheden af Bahia Blanca. Han tog flere optagelser af fl. tall. på forholdsvis kort afstand, og der kan ikke være nogen tvivl om, at han på filmen har fastholdt et fast objekt.

Afiel Ciro Rietti, der er leder af „Comision Observadora de Objectos Voladores no Identificados" (organisation til observation af fl. tall.), siger, at disse fl. tall. er et svar fra verdensrummet til menneskenes forsøg på at erobre nye verdener ved hjælp af kunstige satellitter og bemandede kapsler.

Denne organisation er grundlagt af en gruppe argentinere, som undersøger beretninger om ikke-identificerede objekter. Rietti har i de sidste 15 år interesseret sig for disse fænomener.

„Væsener fra ukendte områder i universet er i færd med at udforske Jorden," siger Rietti. Han tilføjer, at „alle tallerkenobservationer i Argentina er sket i områderne omkring Bahia Blance, Cordoba og Salta."

„Dette er bemærkelsesværdigt, og jeg tror, at de fl. tall. kommer til disse områder for at tanke. Vi ved ikke, hvilken drivkraft, de benytter, men sagkyndige er af den mening, at det er en eller anden slags brændstof. Det er slet ikke urimeligt at antage, at det er en eller anden substans, om hvilket vi intet ved. Kun fra disse områder er der modtaget beretninger om, at fl. tall. ikke blot er set i luften, men at de også har opholdt sig direkte på jorden," sluttede han.

Betydningen af denne beretning kan næppe overdrives. Den alvor, hvormed disse besøg bliver behandlet, betyder — i hvert fald i Argentina — at der ikke bliver gjort forsøg på at bortforklare disse tilfælde eller at prisgive dem til latterligheden.

„Buenos Aires Herald", hvori ovenstående findes, har ikke hidkaldt sagkyndige, for at disse kunne aflive troen på objekternes interplanetariske herkomst. Det synes, som om disse begivenheder udenfor USA før eller senere vil få indflydelse på det amerikanske luftvåbens holdning. Såfremt folkene i den vestlige verden ville antage de fl. tall. som en kendsgerning, så måtte USA simpelt hen ændre sit standpunkt. Ellers vil det komme til at stå isoleret overfor et emne, som overgår alt andet af international betydning. Oversætter: Slej

(F.P.) UFO-Nachrichten 77/63.

UFO hindrer sporing af amerikansk raket

NICAP har lige modtaget bevis for, at et uidentificeret, flyvende objekt i 1962 har forstyrret luftvåbnets sporing af en raket. Man har tidligere modtaget lignende rapporter, men denne er den første, som er fuldstændig dokumenteret. I dette officiellt omtalte tilfælde kom UFOet pludselig tilsyne over en af luftvåbnets raket-forsøgsstationer, efter at en raket

var blevet affyret. Ifølge den officielle rapport var det et så stærkt „radarmål“ — øjensynligt større end raketten — at det automatiske sporingssystem straks rettede sig mod UFOet.

I mere end ti minutter sporede luftvåbnets radar det ukendte, flyvende objekt, mens det skiftevis holdt sig svævende og bevægede sig hastigt over stationen. Senere efterprøvning godtgjorde, at der ikke var nogen fejl ved radarudstyret; UFOet var afgjort et ægte objekt, som tilsyneladende fungerede under kontrol.

Det fremgår af det optegnede vidnesbyrd, at UFOet hurtigt har nærmet sig fra siden eller er dalet ned fra stor højde. Hvorvidt dets tilsynekomst betragtes som et *tilfælde* eller som en observation af raketten, fremgår ikke af rapporten.

Skønt det ikke indebar nogen trussel mod den militære sikkerhed, er denne betydningsfulde rapport gennem flere måneder blevet holdt tilbage fra pressen, enten af stationen eller af luftvåbnets hovedkvarter.

(F.B.) *NICAP okt./nov. 1962* L. C.

Lavtflyvende UFO slukker lysene

Et fremmed, ellipseformet UFO, der udstødte røgskyer og påvirkede det elektriske lys, blev observeret tidlig om morgenen den 28. februar nær ved Lakeville, Mass. UFOet, der bevægede sig i ringe højde og frembragte en buldrende lyd, blev set af i det mindste tre vidner på to steder 20 km fra hinanden. Boston-NICAP's underkomite har undersøgt observationen.

Konsulent Walter N. Webb, lektor i astronomi ved Charles Hayden Planetarium og formand for underkomiteen, anførte i rapporten:
underkommiteen, anførte i rapporten:

„Denne genstands besynderlige, overnaturlige udseende og opførsel placerer den i UFOkategorien. Af særlig interesse er den tilsyneladende elektromagnetiske påvirkning (E-M) under dens passage, hvilken resulterede i svigten af elektriciteten i husene. Hvad dette UFO så end har været, så var det i hvert fald ikke noget konventionelt eller astronautisk (sammenlign Tyndall Air Force basens observation for nylig af et andet tilfælde af elektromagnetisk påvirkning).

UFOet blev observeret ca. kl. 3,20 af hr. og fru Clarence Blackwood fra Lakeville. Da de hørte en buldrende lyd fra himlen, så de ud ad deres vindue og bemærkede en uhyggelig, aflang genstand; den var lysegul med en mørk, rød kant og omgivet af „mørk røg“, der var synlig til langt nede på den nordøstlige himmel. UFOet „rullede frem og tilbage“ hurtigt, og det bevægede sig langsomt mod sydvest. Da det passerede hen over huset, blev soveværelset oplyst som om dagen. Lysene i køkkenet, der var tændt, blev svagere og gik derpå ud. Hr. og fru Blackwood styrtede til et sydvindue og fulgte genstanden på dens fortsatte bane. Den var synlig i omtrent 5 minutter. Efter at den var passeret, kom lysene i huset igen.

Hr. og fru Blackwood skyndte sig ud og så UFOet passere endnu engang nogle få minutter senere. Lysene i huset gik igen langsomt ud, og de bemærkede en lugt som af brændende fedt“, da UFOet passerede oven over dem. Senere var genstanden synlig for tredje gang i større afstand.

Ca. 20 km syd herfor hørte et tredje vidne i New Bedford, der rapporterede sin observation til Standard times, en kraftig støj kl. 3,15 og så en tøndelignende genstand med „sorte skyer“ i begge ender.

„Den bevægede sig“, sagde vidnet, „ligesom flyderen på en fiskeline“, og udsendte et blændende lys, da den langsomt bevægede sig fra vest til øst. Kl. 3,30 forsvandt UFOet syd på i retning mod Fairhaven.

F.P. Jørgensen.

Objekter over Texas

En række stærkt lysende, farvede objekter blev den 3. august 1962 set over Liberal lufthavnen, fortæller Central Airlines' repræsentant Fred Jones. Jones berettede, at en halv snes mennesker så lysene kl. 20,45. Der var fire objekter, der hver for sig fløj over himlen. Det ene objekt stod stille lige over lufthavnen og oplyste jorden under sig med en slags landingslys.

Kaptajn Jack Metzker fra Central Airlines, der på det tidspunkt befandt sig på vej mellem Wichita og Amarillo i 2000 meters højde, fortalte lufthavnspersonalet, at han også så objekterne. De gik højere og hurtigere end noget fly, han nogen sinde havde set.

Federal Aviation Agency oplyste, at intet fly, der kunne fremstille sådanne lys, var i området på det tidspunkt.

Vidnerne beskriver lysene som på størrelse med billygter og med farver, der varierede fra hvidt, grønt, blåt til strålende orange.

Kilde: NICAP-Reporter. Oversætter: ej.

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf. GE 1490.
Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Sundby: Svend Hansen, Amsterdamvej 11, st. København S.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.
Østerbro: H. Nielsen, Kildeværldsgade 69[1], telf Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. april 1963

JYLLAND:

Aalborg: Anton Andersen, Rughaven 13.
Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 045 24454.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Roslev: F. Kristensen, Box 8, Roslev, tlf. Durup 172.
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.
Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.
Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
Thisted: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, Thisted.
Struer: S. P. Christensen, Jernbanegade 4, Struer.
Svenstrup, Als: A. M. Struck, telf. 120.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:

Nyborg: K. Å. Balsløv, Bregnevej 14.
Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, telf. 09 11 99 20.
Rudkøbing: P. Bønnelykke, Strandbakken 12 telf. 51 17 22.
Svendborg: F. Lerbæk, Strandhuse 35, tlf. 3476.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Hornslunde: Lynge Petersen, Højevej, telf. 96.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Maribo: John West Henriksen, Gasværksvej 3, telf. 474.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.
Rødby: Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.
Slagelse: W. O. Jensen, Kierulffsvej 40^3, tlf. 03-52 28 23.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbhvn. K.
Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Nyhavn 22.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.
Sundby: Å. M., Christensen, Bachersvej 67, tlf. SU 9525.

Vi har endnu nogle få Cosmic Philosophy (engelsk) på lager til favoritpris 35.00 kr. + porto og opkrævningsgebyr.

Hjælp os at udbrede kendskabet til UFO-NYT — tusinder af mennesker kender det ikke — de venter på, at DU skal fortælle dem, hvor de kan få det. — Tænk på, hvilken berigelse bladet er for dig, — Lad en aktiv indsats for udbredelsen af kendskabet til UFO-NYT være dit bidrag.

UFO-NYT januar og februar 1963 er udsolgt!